

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 223

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 aprilie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 335 din 3 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din aceasta, aprobată prin Legea nr. 200/2002.....	2-8	Ministerului de Interne în domeniul privat al orașului Scornicești și în administrarea Consiliului Local al Orașului Scornicești, județul Olt.....	8-9
		325. — Hotărâre privind stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru mașinile de spălat vase de uz casnic	9-12
		327. — Hotărâre privind plafoanele pe baza cărora se calculează costurile salariale directe la contractele de finanțare încheiate din fonduri bugetare.....	13
		328. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în folosința gratuită a Asociației „Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov.....	14
		330. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Comisiei naționale pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA	14-16
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
321. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului și din administrarea			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 335**

din 3 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din aceasta, aprobată prin Legea nr. 200/2002

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, în integralitate, a dispozițiilor art. I pct. 39, 41, 42, 44, 46, 48, 52 și ale art. II alin. 1 din aceasta și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 252 alin. 1 lit. b) și ale titlului X din aceasta. Excepția a fost ridicată de Cooperativa de Credit — Banca Populară Muntenia din Târgoviște în Dosarul nr. 2.999/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca fiind inadmisibilă, cât privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, și ca fiind neîntemeiată, cât privește dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.999/2001, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. I pct. 39, 41, 42, 44, 46, 48, 52 și ale art. II alin. 1 din aceasta și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 pri-**

vind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 252 alin. 1 lit. b) și ale titlului X din aceasta. Excepția a fost ridicată de Cooperativa de Credit — Banca Populară Muntenia din Târgoviște într-o cauză având ca obiect recursul declarat de aceasta împotriva Hotărârii nr. 103 din 13 iunie 2001 a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României prin care, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, a fost respinsă cererea de avizare prealabilă reorganizării cooperativei.

I. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. I pct. 39, 41, 42, 44, 46, 48, 52 și ale art. II alin. 1 din aceasta, se susțin, în esență, următoarele:

— adoptarea ordonanței s-a făcut cu încălcarea prevederilor art. 60 alin. (4) din Constituție, întrucât a fost semnată de primul-ministru la data de 7 decembrie 2000, după încheierea alegerilor parlamentare din același an; a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 19 decembrie 2000, și a intrat în vigoare la data publicării „dacă în prealabil a fost depusă spre aprobare la Parlament și/sau dacă acesta a fost convocat“;

— art. I pct. 39, 41, 42, 44, 46, 48, 52 încalcă principiul neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile constituționale ale art. 78 și art. 114 alin. (4), prin aceea că reglementează „înlocuirea textelor inițiale cu alte noi texte, care cuprind noi termene, noi elemente de conduită pentru trecut și care abrogă efectele textelor inițiale ale art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. d) liniuța a 5-a, art. 254 lit. c), art. 262 și art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, determinând aplicarea retroactivă a legii“;

— art. II alin. 1, „dispunând republicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 cu o nouă numerotare a articolelor, reglementează implicit aplicarea retroactivă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000, adică de

la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, dată ce este anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000“.

II. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, în integralitate, precum și a dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c) și ale titlului X din aceasta, se susțin, în esență, următoarele:

— ordonanța, în integralitatea ei, „cuprinde reguli care, prin natura lor, fac parte din regimul juridic general al proprietății, întrucât vizează elementele esențiale ale dreptului de proprietate: posesia, folosința și dispoziția proprietarului asupra proprietății sale“; „proprietatea organizațiilor cooperatiste de credit nu mai este definită ca o proprietate privată“; „cuprinde reguli care, prin natura lor, aduc atingere unor drepturi și libertăți fundamentale care nu pot motiva existența unui caz excepțional pentru adoptarea unei astfel de ordonanțe de urgență“; art. 77 alin. (2) „face dovada că într-adevăr Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost lipsită de existența unui caz excepțional care să justifice adoptarea de către Guvern“, fiind astfel contrară art. 72 alin. (3) lit. f) și k), art. 74 alin. (1) și art. 114 alin. (1) și (4) din Constituție; reglementează „inadmisibila schimbare a formei juridice de organizare și funcționare a persoanei juridice, în contradictoriu cu interesele persoanelor fizice ce au înființat cooperativele de credit — bănci populare“; „încalcă drepturile membrilor cooperatori asociați care sunt proprietari ai părților sociale (proprietari ai unor cote-părți din capital) și se suprimă dreptul de dispoziție al acestora cu privire la schimbarea formei juridice de organizare și funcționare a persoanei juridice ce au înființat-o“; încalcă art. 107 alin. (4) din Constituție, deoarece „este lipsită de semnătura primului-ministru“, precum și art. 114 alin. (4) din aceasta, întrucât ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 97/2000 și nr. 272/2000 „au fost publicate în Monitorul Oficial al României fără a se face vreo precizare privind depunerea spre aprobare la Parlament și/sau convocarea Parlamentului“; se încalcă principiul separației puterilor în stat și art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece „Guvernul înlocuiește Parlamentul și reglementează prin ordonanțe de urgență“;

— dispozițiile art. 6 alin. 1 și art. 94 alin. 2 încalcă dreptul de proprietate; prevederile art. 23 îngăduiesc libera circulație a capitalurilor și sunt în contradicție cu „definiția de asociație autonomă dată cooperativei de credit de art. 2 lit. b)“ din aceeași ordonanță; art. 8 alin. 1, art. 13 și art. 23 alin. 2 restrâng „concomitent exercițiul dreptului la libera circulație și exercițiul dreptului de asociere al cetățenilor, în mod discriminatoriu, în funcție de localitatea din țară în care și-au stabilit domiciliul și în funcție de raza teritorială de operare a cooperativei de credit“, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 25 alin. (2) și art. 37 alin. (1), precum și art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) din Constituție, prin aceea că „încalcă autonomia cooperativei de credit și îngăduiesc formarea și consolida-

rea proprietății private cooperatiste“; titlul X, „reglementând obligația organizațiilor cooperatiste de credit de a-și schimba forma juridică de organizare și funcționare în organizații cooperatiste de credit“, contravine art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) din Constituție; art. 252 alin. 1 lit. b), „reglementând obligația organizațiilor cooperatiste de credit de a desemna, prin procură autentică, persoane care să le reprezinte în relația cu Banca Națională a României pe perioada derulării procesului de autorizare și suprimând, în acest fel, dreptul de dispoziție al proprietarului în privința reprezentării sale“, este contrar art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) din Constituție; art. 254 lit. c) se abate de la principiul neretroactivității legii, întrucât reglementează „un element de conduită pentru trecut [...] și sancțiunea (de respingere a cererii de avizare prealabilă) bazată pe elementul de conduită introdus pentru trecut [...]“.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii și nici prevederile constituționale privind adoptarea și intrarea în vigoare a legilor și a ordonanțelor de urgență. Tot astfel, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 nu contravine prevederilor constituționale referitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39, 41, 42, 44, 46, 48, 52 și ale art. II alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 este inadmisibilă, întrucât la data de 20 mai 2002 a intrat în vigoare Legea nr. 262/2000 privind respingerea acestei ordonanțe, astfel că prevederile legale criticate nu mai sunt în vigoare și nu mai pot face obiectul controlului de constituționalitate.

Se consideră că susținerile privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c) și ale titlului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 sunt neîntemeiate. În acest sens se arată următoarele: art. 6 alin. 1, care prevede că fiecare cooperativă de credit este obligată să se asocieze la o casă centrală a cooperativei de credit, nu aduce atingere dreptului de dispoziție al cooperativei asupra proprietății sale, rațiunea reglementării fiind „gestionarea intereselor comune ale organizațiilor cooperatiste de credit, urmărirea centralizată a respectării dispozițiilor legale, precum și exercitarea supravegherii asupra organizării și funcționării acestora“; art. 8 alin. 1, art. 13 și art. 23 alin. 2, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 200/2002, nu sunt contrare art. 25 și 37 din Constituție, deoarece textele criticate reprezintă o concretizare a principiului teritorialității care stă la baza organizării și funcționării organizațiilor cooperatiste de credit, iar condiția existenței domiciliului persoanei în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, pentru

dobândirea calității de membru cooperativ, corespunde scopului principal al activității cooperativei, așa încât, în baza principiului simetriei juridice, și încetarea acestei calități este determinată de schimbarea domiciliului în afara razei teritoriale de operare a cooperativei de credit; art. 20 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (2) atâta timp cât casa centrală garantează în întregime obligațiile cooperativelor de credit; prevederile art. 94 alin. 2 nu aduc atingere atributelor dreptului de proprietate al cooperativelor, întrucât, din interpretarea sistematică a dispozițiilor constituționale, limitele și conținutul dreptului de proprietate se reglementează prin lege; raportarea prevederilor art. 252 alin. 1 lit. b) la prevederile art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) din Constituție este lipsită de relevanță; art. 254 lit. c) nu cuprinde dispoziții care, prin natura lor, retroactivează; susținerea neconstituționalității titlului X, în ansamblul său, prin raportare la art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) este lipsită de relevanță.

Cât privește susținerile referitoare la inexistența cazului excepțional care să justifice reglementarea domeniului organizațiilor cooperatiste de credit prin procedura ordonanței de urgență, se arată că, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, interesul public invocat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 „I-a constituit, pe de o parte, faptul că organizațiile cooperatiste de credit — bănci populare nu erau supuse cerințelor generale prudențiale și operaționale aplicabile instituțiilor de credit și nici nu făceau parte dintr-un sistem de garantare a depozitelor, așa cum se arată în Nota de fundamentare a acestui act normativ, iar, pe de altă parte, în privința autorizării și supravegherii cooperativelor de credit — bănci populare, legislația anterioară nu prevedea nici o atribuție a Băncii Naționale a României sau a altei autorități“.

Cu referire la critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 este contrară art. 107 alin. (4) din Constituție, întrucât nu este semnată de primul-ministru, se arată că, „la data semnării ordonanței de urgență, primul-ministru se afla în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, situație reglementată de art. 106 alin. (2) din Legea fundamentală“.

Se consideră că raportarea neconstituționalității ordonanței, în ansamblul său, la prevederile art. 72 alin. (3) lit. f) și k) din Constituție este, de asemenea, neîntemeiată, „având în vedere că singura condiție stabilită de legiuitorul constituant pentru adoptarea ordonanțelor de urgență este cea referitoare la existența cazului excepțional, utilizarea altor proceduri constituționale, așa cum este legea specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domeniul legilor organice, nefiind obligatorie, cu atât mai mult cu cât restrângerea numai la anumite domenii de reglementare este expres prevăzută doar pentru ordonanțele emise în baza legii de abilitare“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, conclu-

ziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, în redactarea formulată de autorul acesteia, îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și dispozițiile art. II alin. 1 din aceasta și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitate, precum și dispozițiile art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din aceasta.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Prin Legea nr. 262/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 20 mai 2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost respinsă. În consecință, dispozițiile ordonanței criticate, în integralitate, cât și cele ale art. II alin. 1 din aceasta nu mai pot face obiectul controlului de constituționalitate, întrucât, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*“, iar în conformitate cu prevederile alin. (6) al aceluiași articol, „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională*“. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Curtea observă însă că dispozițiile art. I pct. 39, 41, 42, 46, 48 și 52 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, prin care erau modificate prevederile art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 254 lit. c), art. 262 și art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, sunt preluate, într-o redactare identică, prin art. I pct. 81, 83, 84, 88, 90 și 98 din Legea nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 8 mai 2002. Cât privește dispozițiile art. 23 alin. 2 din ordonanță, criticate, de asemenea, ca fiind neconstituționale, Curtea constată că acestea au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 200/2002. Așa fiind, prin prezenta decizie, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe în legătură cu constituționalitatea prevederilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94

alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002. Prevederile de lege menționate au următorul conținut:

— Art. 6 alin. 1: „Fiecare cooperativă de credit este obligată să se afilieze la o casă centrală a cooperativelor de credit.”;

— Art. 8 alin. 1: „Poate fi membru cooperativor orice persoană fizică care are capacitate deplină de exercițiu, domiciliată în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, a semnat sau a acceptat, după caz, actul constitutiv al acesteia și a subscris și a vărsat cel puțin numărul de părți sociale stabilit prin actul constitutiv-cadru.”;

— Art. 13: „Calitatea de membru cooperativor al unei cooperative de credit încetează prin retragere, prin schimbarea domiciliului în afara razei teritoriale de operare a cooperativei de credit, prin excludere sau ca urmare a decesului. De asemenea, calitatea de membru cooperativor al unei cooperative de credit poate înceta și ca urmare a divizării, fuziunii sau lichidării cooperativei de credit.”;

— Art. 20: „Cooperativele de credit vor cotiza pentru constituirea rezervei mutuale de garantare a casei centrale, potrivit reglementărilor emise de casa centrală în acest scop. Cotizațiile plătite de cooperativele de credit constituie cheltuieli deductibile fiscal.”;

— Art. 23 alin. 2: „Raza teritorială de operare a unei cooperative de credit va cuprinde o arie determinată din cadrul unui județ, care poate include localități urbane și rurale învecinate sau neînvecinate.”;

— Art. 94 alin. 2: „Fiecare dintre cooperativele de credit afiliate trebuie să subscrie și să verse părți sociale în valoare de minimum 20% din capitalul lor social dacă prin actul constitutiv-cadru sau prin celelalte reglementări ale casei centrale nu se prevede o valoare mai mare. În funcție de valoarea capitalului social înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar de către fiecare cooperativă de credit se va recalcula valoarea participației la capitalul casei centrale la care este afiliată. Diferențele constatate se regularizează în termen de 90 de zile de la sfârșitul exercițiului financiar.”;

— Art. 246 alin. 2: „Organizațiile cooperativei de credit care nu solicită în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență autorizarea de către Banca Națională a României în condițiile prevederilor secțiunii 1 sau a 2-a din cap. 1 al prezentului titlu se dizolvă prin efectul legii și vor intra imediat în lichidare, cu respectarea prevederilor Legii nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperativei de consum și a cooperativei de credit.”;

— Art. 248 alin. 2: „Organizațiile cooperativei de credit care nu remit, în forma și la termenele specificate, declarația prevăzută la art. 247 pierd dreptul de a solicita autorizarea de către Banca Națională a României, se dizolvă prin efectul legii și vor intra imediat în lichidare, cu respectarea prevederilor Legii nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperativei de consum și a cooperativei de credit.”;

— Art. 249: „În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență organizațiile cooperativei de credit care sunt organizate și funcționează potrivit Legii nr. 109/1996 și care au hotărât să funcționeze în cadrul

unei rețele în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență vor depune la Banca Națională a României o cerere colectivă în conformitate cu prevederile art. 252.”;

— Art. 252 alin. 1 lit. b): „În vederea obținerii avizului prealabil de constituire sau, după caz, de reorganizare, organizațiile cooperativei de credit care au hotărât să funcționeze în cadrul unei rețele, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, vor prezenta Băncii Naționale a României, prin persoanele împuternicite, următoarea documentație: [...]”

b) procură autentică prin care organizațiile cooperativei de credit desemnează una sau mai multe persoane să le reprezinte în relația cu Banca Națională a României pe perioada derulării procesului de autorizare; aceste persoane îi vor reprezenta și pe membrii fondatori ai organizațiilor cooperative de credit care urmează să se înființeze.”;

— Art. 254 lit. c): „Cererea de avizare prealabilă a constituirii sau, după caz, a reorganizării rețelei va fi respinsă dacă: [...]”

c) una sau mai multe organizații ale cooperativei de credit existente au înregistrat un nivel negativ al activului net, potrivit bilanțului contabil prevăzut la art. 252 alin. 1 lit. d) liniuța a 5-a, cu excepția situației prevăzute la art. 146 alin. (3).”;

— Art. 262: „Organizațiile cooperativei de credit care nu au obținut autorizația de funcționare potrivit prezentei secțiuni sau au fost respinse în oricare dintre etapele procesului de autorizare se dizolvă prin efectul legii și vor intra imediat în lichidare, cu respectarea prevederilor Legii nr. 109/1996.”;

— Art. 286: „La 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă: titlul III — Cooperativa de credit — bancă populară; titlul IV — Casa teritorială a cooperativelor de credit; titlul VI — Casa cooperativelor de credit — CREDITCOOP, precum și celelalte dispoziții referitoare la organizațiile cooperativei de credit din Legea nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperativei de consum și a cooperativei de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 18 octombrie 1996, cu modificarea corespunzătoare a titlului acesteia, precum și orice alte dispoziții contrare.

Prevederile Legii nr. 109/1996 rămân aplicabile în cazurile arătate la art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 262 și 287 din prezenta ordonanță de urgență, până la obținerea de către organizațiile cooperativei de credit a autorizației de funcționare din partea Băncii Naționale a României sau, după caz, până la lichidarea acestora.”;

— Titlul X: „Dispoziții tranzitorii”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 15 alin. (2), art. 21, art. 25 alin. (2), art. 37 alin. (1), art. 41 alin. (2), art. 72 alin. (3) lit. f) și k), art. 74 alin. (1), art. 78, art. 107 alin. (4), art. 114 alin. (1) și (4) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, care prevăd:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 25 alin. (2): *„Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.”;*

— Art. 37 alin. (1): *„Cetățenii se pot asocia liber în parte politice, în sindicate și în alte forme de asociere.”;*

— Art. 41 alin. (2): *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”;*

— Art. 72 alin. (3) lit. f) și k): *„(3) Prin lege organică se reglementează: [...]*

f) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora; [...]

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii.”;

— Art. 74 alin. (1): *„Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.”;*

— Art. 78: *„Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.”;*

— Art. 107 alin. (4): *„Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.”;*

— Art. 114 alin. (1) și (4): *„(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. [...]*

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.”;

— Art. 135 alin. (1) și (6): *„(1) Statul ocrotește proprietatea. [...]*

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”

I. O primă critică de neconstituționalitate vizează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, în integralitatea sa. Sub acest aspect, se consideră că reglementând, în absența unui caz excepțional, în domeniul rezervat legilor organice, ordonanța încalcă dispozițiile art. 72 alin. (3) lit. f) și k), art. 74 alin. (1) și art. 114 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și ale art. 107 alin. (4) din aceasta, prin aceea că nu este semnată de primul-ministru. Se mai susține că ordonanța dispune „inadmisibila schimbare a formei juridice de organizare și funcționare a persoanei juridice, în contradictoriu cu interesele persoanelor fizice care au înființat cooperativele de credit — bănci populare” și au calitatea de proprietari ai părților sociale. De asemenea, se consideră că neconstituționalitatea ordonanței rezultă și din faptul că a fost publicată în Monitorul Oficial al României „fără a se face o precizare privind depunerea spre aprobare la Parlament și/sau convocarea Parlamentului”, precum și din încălcarea principiului separației puterilor în stat, întrucât „Guvernul înlocuiește Parlamentul și reglementează prin ordonanțe de urgență”.

În legătură cu susținerea referitoare la imposibilitatea reglementării prin ordonanțe de urgență în domeniul rezervat legilor organice, în jurisprudența sa, Curtea a statuat

că această interdicție privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare și rezultă direct din dispozițiile constituționale ale art. 114 alin. (1), care stabilește că „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitoare la ordonanțele de urgență ale Guvernului. Sub acest aspect, ordonanța criticată nu contravine textului constituțional invocat, iar interesul public ce a stat la baza adoptării ei a fost garantarea economiilor populației, în condițiile în care Legea nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperăției de consum și a cooperăției de credit, cu modificările ulterioare, nu stabilea garanții prudențiale pentru cooperativele de credit, care erau exceptate de la regimul de autorizare și supraveghere al Băncii Naționale a României. Așa fiind, critica urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Neîntemeiată este și susținerea potrivit căreia ordonanța reglementează „inadmisibila schimbare a formei juridice de organizare și funcționare a persoanei juridice”. Din dispozițiile ordonanței rezultă că schimbarea formei de organizare a cooperativelelor de credit nu se face în baza voinței legiuitorului, ci conform voinței membrilor acestor cooperative, înființate în temeiul Legii nr. 109/1996, cu modificările ulterioare, care au posibilitatea de a opta pentru noile forme de organizare. În condițiile în care schimbarea formei de organizare a cooperativei de credit este expresia voinței membrilor care au constituit-o, nu se încalcă, așa cum susține autorul excepției, dreptul lor de proprietate asupra părților sociale și nici nu „se suprimă dreptul de dispoziție al acestora cu privire la schimbarea formei juridice de organizare și funcționare a persoanei juridice ce au înființat-o”.

În legătură cu invocarea încălcării prevederilor art. 107 alin. (4) din Constituție, constând în lipsa semnăturii primului-ministru, Curtea reține din punctul de vedere al Guvernului că „la data semnării ordonanței de urgență, primul-ministru se afla în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile (situație reglementată de art. 106 alin. (2) din Legea fundamentală)”.

O altă critică de neconstituționalitate se întemeiază pe susținerea potrivit căreia din Monitorul Oficial al României nu rezultă că ordonanța ce face obiectul excepției ar fi fost depusă la Parlament, ceea ce contravine art. 114 alin. (4) din Constituție. Această critică urmează a fi înlăturată. Din însuși faptul publicării reiese că, în prealabil, ordonanța a fost depusă la Parlament, astfel cum prevăd art. 78 și art. 114 alin. (4) din Constituție, invocate chiar de autorul excepției.

În sfârșit, și motivul de neconstituționalitate rezultând din încălcarea principiului separației puterilor în stat, prin aceea că „Guvernul înlocuiește Parlamentul și reglementează prin ordonanțe de urgență”, urmează a fi respins. Din conținutul art. 114 alin. (4) din Constituție, care prevede că „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obli-

gatoriu“, rezultă că ordonanțele de urgență sunt supuse controlului parlamentar, ceea ce face ca Parlamentul să nu-și piardă calitatea de unic organ legiuitor.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000.

Astfel, se susține că dispozițiile din ordonanță cuprinse în art. 6 alin. 1, care instituie obligația cooperativelor de credit de a se afilia la o casă centrală a cooperativelor de credit, în art. 20, cu privire la constituirea rezervei mutuale de garantare a casei centrale prin plata unor cotizații, precum și în art. 94 alin. 2, referitoare la subscrierea și vărsarea de părți sociale în valoare de minimum 20% din capitalul social al cooperativelor, încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, referitor la ocrotirea proprietății private.

Analizând susținerile formulate, Curtea constată că, dimpotrivă, prin dispozițiile de lege menționate se ocrotește dreptul de proprietate atât al cooperativelor de credit, cât și al membrilor cooperatori, iar prin cotizația datorată se constituie o rezervă mutuală prin care casa centrală a cooperativelor de credit garantează obligațiile cooperativelor și, pe această cale, proprietatea lor.

În opinia autorului excepției, în esență, prevederile art. 8 alin. 1, art. 13 și art. 23 din ordonanță îngăduiesc libera circulație a capitalurilor și restrâng exercițiul dreptului la libera circulație și exercițiul dreptului de asociere al cetățenilor, în mod discriminatoriu, în funcție de localitatea din țară în care și-au stabilit domiciliul și în funcție de raza teritorială de operare a cooperativei de credit, și limitează autonomia cooperativei de credit, precum și formarea și consolidarea proprietății private cooperatiste. Se consideră că, astfel, se încalcă dispozițiile art. 25 alin. (2) și art. 37 alin. (1), art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) din Constituție.

Din examinarea acestor susțineri, Curtea reține că dispozițiile art. 8 alin. 1, potrivit cărora membrul cooperativ trebuie să domicilieze în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, nu încalcă libera circulație a capitalurilor și nici nu sunt în contradicție cu definiția de asociație autonomă dată cooperativelor de credit prin art. 2 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 97/2000. Condiția prevăzută de textul de lege criticat rezultă din principiul teritorialității care stă la baza organizării cooperativelor de credit și nu este contrară dispozițiilor constituționale invocate. Tot astfel, prevederile art. 13, referitoare la cazurile de încetare a calității de membru cooperativ al unei cooperative de credit, printre care și schimbarea domiciliului în afara razei teritoriale de operare a cooperativei, fiind consecința simetriei juridice în raport cu prevederile art. 8 alin. 1, nu încalcă textele din Constituție menționate. În legătură cu neconstituționalitatea art. 23 se susține că raza teritorială de operare a unei cooperative de credit, stabilită potrivit acestui text, este mai mică decât a oricăror agenți economici care pot acorda împrumuturi în baza Legii nr. 99/1999 privind unele măsuri

pentru accelerarea reformei economice, cu modificările ulterioare. Sub aspectul criticat, Curtea reține că, pentru protecția persoanelor care devin membri ai cooperativelor de credit, legiuitorul a înțeles să restrângă aria de operare a cooperativei în raport cu cea a unei bănci, din motive prudențiale, ceea ce nu contravine art. 25 alin. (2) și art. 37 alin. (1), art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) din Constituție.

Pentru considerentele arătate, criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la art. 8 alin. 1, art. 13 și art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

O altă critică de neconstituționalitate privește art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2 și art. 262 din ordonanță, în temeiul cărora organizațiile cooperativei de credit, organizate în baza Legii nr. 109/1996, cu modificările ulterioare, care nu solicită sau nu obțin autorizarea Băncii Naționale a României, se dizolvă sau pierd dreptul de a solicita această autorizare, ceea ce, în opinia autorului excepției, „contravine art. 100 din Legea nr. 99/1999“.

Critica nu poate fi reținută, întrucât nu intră în competența Curții examinarea conformității dintre diferite dispoziții legale, ci numai concordanța cu principiile și normele constituționale. În acest sens este jurisprudența constantă a Curții, din care menționăm, de exemplu, Decizia nr. 67 din 27 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999.

Pentru aceleași considerente urmează a fi respinsă și susținerea potrivit căreia art. 252 alin. 1 lit. b) din ordonanța criticată, care prevede că organizațiile cooperativei de credit sunt obligate să desemneze, prin procură autentică, una sau mai multe persoane care să le reprezinte în relația cu Banca Națională a României, pe perioada derulării procesului de autorizare, contravine art. 35 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954 privind persoanele fizice și persoanele juridice.

În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 254 lit. c) în redactarea din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, precum și cele ale art. 286 sunt contrare principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 din Constituție, precum și art. 78 din aceasta, care dispune că legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.

Examinând susținerile formulate, Curtea constată că textul de lege criticat nu cuprinde dispoziții care, prin natura lor, retroactivează.

În sfârșit, o ultimă critică de neconstituționalitate privește prevederile titlului X din ordonanță, denumit „*Dispoziții tranzitorii*“. Potrivit criticii, aceste prevederi, „reglementând obligația organizațiilor cooperativei de credit de a-și schimba forma juridică de organizare și funcționare în organizații cooperatiste de credit“, contravin art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (6) din Constituție.

Aceste critici nu pot fi reținute. Titlul X al ordonanței prevede dreptul organizațiilor cooperativei de credit de a opta pentru reorganizare ca organizații cooperatiste de credit sau pentru schimbarea formei juridice în societate

comercială pe acțiuni, în ambele situații cu autorizarea Băncii Naționale a României. Consecința nerespectării acestor prevederi este dizolvarea organizației cooperativei de credit. Potrivit Legii bancare nr. 58/1998, cu modificările ulterioare, în România activitatea bancară se desfășoară prin Banca Națională a României, prin bănci și prin alte persoane juridice autorizate să desfășoare activități bancare, iar potrivit art. 90 din lege, „*Instituțiile, altele decât băncile, abilitate prin lege să desfășoare activități bancare, se supun autorizării, supravegherii prudențiale și reglementărilor Băncii Naționale a României*“. Cooperativele de credit, înființate în baza Legii nr. 109/1996, cu modificările ulterioare,

deși desfășurau activități bancare, nu erau supuse exigențelor cu privire la autorizarea constituirii și a supravegherii prudențiale din partea Băncii Naționale a României. Așa fiind, prin prevederile titlului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 „băncile populare“ sunt obligate să opteze pentru una din formele de organizare aici reglementate și supuse autorizării Băncii Naționale a României, sub sancțiunea dizolvării. Această sancțiune a dizolvării nu este de natură să desființeze proprietatea privată a organizațiilor cooperatiste de credit, ci să o supună unui regim constituțional de funcționare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, excepție ridicată de Cooperativa de credit — Banca populară Muntenia din Târgoviște în Dosarul nr. 2.999/2001 al Curții Supreme de Justiție—Secția de contencios administrativ.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, art. 8 alin. 1, art. 13, art. 20, art. 23 alin. 2, art. 94 alin. 2, art. 246 alin. 2, art. 248 alin. 2, art. 249, art. 252 alin. 1 lit. b), art. 254 lit. c), art. 262, art. 286 și ale titlului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, excepție ridicată de același autor în dosarul menționat.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului de Interne în domeniul privat al orașului Scornicești și în administrarea Consiliului Local al Orașului Scornicești, județul Olt

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil, compus din construcție aflată în curs de execuție și terenul aferent, situat în orașul Scornicești, județul Olt, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului

de Interne în domeniul privat al orașului Scornicești și în administrarea Consiliului Local al Orașului Scornicești, județul Olt.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — La darea în folosință a blocului, în baza unui nou protocol, Ministerul de Interne redobândește dreptul de

administrare asupra unui număr de 1 (un) apartament având o suprafață locuibilă proporțională cu ponderea valorii actualizate a lucrărilor executate prin bugetul propriu, din valoarea finală a obiectivului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
Nr. 321.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului de Interne în domeniul privat al orașului Scornicești și în administrarea Consiliului Local al Orașului Scornicești, județul Olt

Imobilul care se transmite și locul unde este situat	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Orașul Scornicești, Bd. Muncii, județul Olt	Statul român Ministerul de Interne	Orașul Scornicești Consiliul Local al Orașului Scornicești, județul Olt	Teren aferent = 400 m ² Suprafața construită Ac = 295 m ² Suprafața desfășurată Ad = 871 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru mașinile de spălat vase de uz casnic

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 4 lit. f²) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2002 privind stabilirea procedurii de acordare a etichetei ecologice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse mașini de spălat vase de uz casnic.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică mașinilor de spălat vase de uz casnic, alimentate exclusiv de la rețeaua de distribuție a energiei electrice de joasă tensiune.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică mașinilor de spălat vase de uz casnic, alimentate de la alte surse de energie, cum ar fi bateriile.

Art. 3. — Performanța de mediu a grupului de produse prevăzut la art. 2 alin. (1) și compatibilitatea utilizării acestora cu cerințele de mediu se evaluează pe baza criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse mașini de spălat vase de uz casnic, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — (1) La solicitarea acordării etichetei ecologice agentul economic producător, importator, prestator de servicii sau comerciant are obligația să prezinte autorității competente — Ministerul Apelor și Protecției Mediului, care acordă eticheta ecologică, o copie a documentației tehnice prevăzute la art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 27/2002 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică pentru introducerea pe piață a mașinilor de spălat vase de uz casnic, precum și declarațiile de conformitate a produsului cu criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru mașini de spălat vase de uz casnic.

(2) Procedura de acordare a etichetei ecologice se realizează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 189/2002 privind stabilirea procedurii de acordare a etichetei ecologice.

Art. 5. — Numărul de cod atribuit în scopuri administrative grupului de produse căruia îi sunt aplicabile prevederile prezentei hotărâri este „002“.

Art. 6. — Perioada de valabilitate a criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse numit

mașini de spălat vase de uz casnic este de 5 ani.

Art. 7. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
Nr. 325.

ANEXĂ

CRITERII

de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse mașini de spălat vase de uz casnic

Criteriile prevăzute în prezenta anexă au ca scop:

- reducerea efectelor negative asupra mediului sau a riscurilor datorate folosirii energiei (încălzirea globală, acidifierea, epuizarea resurselor neregenerabile de energie), prin reducerea consumului de energie;
- reducerea efectelor negative asupra mediului legate de folosirea resurselor naturale, prin reducerea consumului de apă.

Criteriile încurajează aplicarea celor mai bune practici în scopul protecției mediului și reciclarea unor componente din material plastic ale produsului.

CRITERII ECOLOGICE

1. Eficiența energetică

a) Produsele care au un număr de spații pentru așezarea vaselor mai mare sau egal cu 10 trebuie să aibă un indice de eficiență energetică mai mic de 0,58, calculat conform anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2002 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică pentru introducerea pe piață a mașinilor de spălat vase de uz casnic. Consumul de energie se determină în conformitate cu standardul național SR EN 50242 „Metode de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic“.

Produsele care au un număr de spații pentru așezarea vaselor mai mare de 5, dar mai mic de 10, trebuie să aibă un indice de eficiență energetică mai mic de 0,64, calculat conform anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2002. Consumul de energie se determină în conformitate cu standardul național SR EN 50242 „Metode de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic“.

Produsele care au un număr de spații pentru așezarea vaselor mai mic sau egal cu 5 trebuie să aibă un indice de eficiență a energiei mai mic de 0,76, calculat conform anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2002. Consumul de energie se determină în conformitate cu standardul național SR EN 50242 „Metode de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic“.

Metoda de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic este prevăzută în standardul național SR EN 50242, care adoptă standardul european

armonizat al cărui număr de referință a fost publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene.

b) Mașinile de spălat vase de uz casnic trebuie să fie realizate pe baza unei soluții tehnice constructive, care să permită alimentarea cu apă caldă.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice pentru un produs are obligația să declare în scris autorității competente conformitatea produsului cu această cerință.

2. Consumul de apă

Produsul trebuie să aibă un consum de apă măsurat mai mic sau egal cu consumul definit de ecuația de mai jos, stabilit prin metoda de măsurare prevăzută în SR EN 50242:

$$W(\text{măsurat}) \leq (0,625 \times S) + 9,25,$$

unde:

$W(\text{măsurat})$ = consumul de apă măsurat al mașinii de spălat vase de uz casnic, în litri pe ciclu, exprimat la prima zecimală;
 S = numărul spațiilor pentru așezarea vaselor.

3. Prevenirea utilizării unei cantități excesive de detergent

Pe dozatorul de detergent al produsului trebuie să figureze marcaje clare ale cantității de detergent exprimate în unități de volum și/sau de masă, pentru a permite

utilizatorului să adapteze cantitatea de detergent în funcție de tipul și de greutatea încărcăturii, precum și de gradul de murdărire a vaselor.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice pentru un produs are obligația să declare în scris autorității competente conformitatea produsului cu această cerință.

4. Zgomot

a) Nivelurile de zgomot transmise prin aer de mașinile de spălat vase de uz casnic nu trebuie să depășească 53 dB(A) pentru modelele de sine stătătoare și 50 dB(A) pentru modelele încorporate, acestea fiind nivelurile de putere acustică calculate, exprimate în decibeli (dB), raportate la o putere acustică de un picowatt (pW). Emisiile de zgomot vor fi măsurate conform cu SR EN 50242, SR EN 60704-2-3, SR EN 60704-1-3, folosindu-se aceeași metodă de măsurare și același ciclu de program cu cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 27/2002.

b) Informațiile despre nivelul de zgomot transmis prin aer de produs trebuie înscrise vizibil, lizibil și durabil pe

eticheta care indică consumul de energie și clasa de eficiență energetică.

5. Preluarea și reciclarea

a) Producătorul are obligația să preia gratuit, pentru reciclare, mașini de spălat vase de uz casnic sau componentele care au fost înlocuite, cu excepția celor care conțin componente adăugate față de forma inițială constructivă a mașinilor de spălat vase de uz casnic.

b) Componentele din material plastic care au o masă mai mare de 50 g trebuie să fie prevăzute cu un marcaj permanent care identifică materialul din care sunt făcute, conform standardului SR ISO 11469:1998 privind materialele plastice, identificarea generică și marcarea produselor din material plastic. Acest criteriu nu se aplică pieselor din material plastic extrudat.

c) Componentele din material plastic care au o masă mai mare de 25 g nu trebuie să conțină următoarele substanțe ignifuge:

Denumirea	Numărul CAS
Decabromo-1, 1-bifenil	13654-09-6
Oxid de tetra-bromofenil și de fenil	101-55-3
Oxid de bis (tetra-bromofenil)	2050-47-7
Oxid de difenil, derivat tribromurat	49690-94-0
Oxid de difenil, derivat tetrabromurat	40088-47-9
Oxid de difenil, derivat pentabromurat	32534-81-9
Oxid de difenil, derivat hexabromurat	36483-60-0
Oxid de difenil, derivat heptabromurat	68928-80-3
Oxid de difenil, derivat octobromurat	32536-52-0
Pentabromo (tetrabromo) fenoxil benzen	63936-56-1
Oxid de bis (penta-bromofenil)	1163-19-5
Alcani C ₁₀₋₁₃ , cloro-parafine cu conținutul în clor > 50% din greutate	85535-84-8

d) Componentele din material plastic cu masa mai mare de 25 g nu trebuie să conțină substanțe ignifuge sau preparate ale acestor substanțe cărora li se poate atribui una dintre următoarele fraze de risc: R45 (poate cauza cancer), R46 (poate determina modificări genetice ereditare), R50 (foarte toxic pentru organismele acvatice), R51 (toxic pentru organismele acvatice), R52 (nociv pentru organismele acvatice), R53 (poate cauza efecte dăunătoare pe termen lung pentru mediul acvatic), R60 (poate afecta fertilitatea) ori R61 (risc în timpul sarcinii pentru făt) sau orice combinații ale acestor fraze de risc, așa cum sunt definite conform SR EN 13253:1996 „Etichetarea substanțelor și produselor chimice periculoase“.

Această cerință nu se aplică atunci când substanțele ignifuge își schimbă natura chimică în momentul tratării suprafeței pieselor și nu mai necesită clasificarea prin frazele de risc menționate anterior și nici atunci când mai puțin de 0,1% din substanța ignifugă cu care a fost tratată piesa își păstrează natura inițială.

e) Suplimentar produsul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

Producătorul asigură soluții tehnice care permit demontarea ușoară a mașinilor de spălat vase de uz casnic și

furnizează o notă cuprinzând informații referitoare la demontarea acestora. Din această notă trebuie să rezulte următoarele:

- balamalele sunt ușor de identificat și accesibile;
- ansamblurile electronice sunt ușor de identificat și de demontat;
- aparatul se demontează ușor cu ajutorul uneltelor obișnuite;
- materialele incompatibile și periculoase sunt separabile.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu aceste cerințe și să furnizeze autorității competente care evaluează cererea de acordare a etichetei ecologice o copie a notei cuprinzând informații referitoare la demontare. Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să indice autorității competente substanțele ignifuge utilizate în/pe componentele pieselor din material plastic cu masa mai mare de 25 g. Marcarea componentelor din material plastic contribuie la reciclarea produselor.

6. Durata de utilizare

Producătorul are obligația să ofere un termen de garanție pentru produs de cel puțin 2 ani. Această garanție este valabilă începând cu data livrării produsului către consumator.

Piese de schimb compatibile se asigură de către producător, reprezentantul său autorizat sau importator, cel puțin 12 ani de la data fabricării ultimei mașini de spălat vase de uz casnic din seria respectivă de fabricație.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris autorității competente care evaluează cererea de acordare a etichetei ecologice conformitatea produsului cu cerințele menționate anterior.

7. Concepția produsului

a) Produsul trebuie să permită utilizatorului selectarea unui program pentru spălarea unei încărcături standard folosind detergenți care spală cel mai bine la temperaturi mai mici de 65 °C.

b) Produsul trebuie să aibă înscrise vizibil, lizibil și durabil marcasele pentru identificarea programelor de spălare (de exemplu: program standard, temperatură mică, încărcătură pe jumătate, încărcătură puțin sau foarte murdară etc.).

c) Dacă este cazul, produsul trebuie să permită dozarea sărurilor în funcție de duritatea apei utilizate și trebuie să aibă indicator de umplere a dozatorului cu săruri.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris autorității competente care evaluează cererea de acordare a etichetei ecologice că produsul este în conformitate cu aceste cerințe.

8. Eficiența spălării

Produsul trebuie să aibă un indice de eficiență a spălării mai mare de 1,00, calculat conform prevederilor standardului național SR EN 50242 „Metode de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic“.

Produsul trebuie să îndeplinească condițiile clasei A sau B de eficiență a spălării, prevăzute în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2002.

9. Eficiența uscării

Produsul trebuie să aibă un indice de eficiență a uscării mai mare de 0,93, calculat conform prevederilor standardului național SR EN 50242 „Metode de măsurare a performanțelor mașinilor de spălat vase de uz casnic“.

Produsul trebuie să îndeplinească condițiile clasei A sau B de eficiență a uscării, prevăzute în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2002.

10. Instrucțiunile utilizatorului

Produsul se introduce pe piață însoțit de manualul de utilizare care furnizează și indicații privind utilizarea corectă din punct de vedere al protecției mediului, astfel:

a) manualul de utilizare trebuie să conțină pe copertă următorul text: „Acest manual conține indicații privind modalitățile de reducere a efectelor negative asupra mediului“;

b) indicații privind instalarea mașinii de spălat vase de uz casnic, astfel încât emisiile de zgomot să fie minime;

c) indicații asupra faptului că se realizează o economie de energie primară și o reducere a emisiilor aferente, prin

utilizarea produselor realizate pe baza unei soluții tehnice constructive, care permit alimentarea continuă cu apă caldă obținută prin: încălzire cu ajutorul energiei solare, termoficare, prin sisteme moderne de încălzire cu gaz natural sau combustibil lichid; utilizatorul trebuie informat că racordul mașinii de spălat vase de uz casnic la sursa de apă caldă trebuie să fie scurt și bine izolat;

d) indicații cu privire la ajustarea dozării sărurilor în funcție de duritatea apei locale, dacă este cazul;

e) indicații de a utiliza mașina de spălat, pe cât posibil, la capacitatea maximă de încărcare cu vase;

f) indicații de evitare a clătirii obiectelor înainte de a le pune în mașina de spălat vase;

g) indicații asupra utilizării celei mai bune opțiuni de clătire și menținere a vaselor în mașina de spălat, dacă este posibil;

h) indicații asupra posibilității de a alege detergenți care spală cel mai bine la temperaturi mai scăzute de 65 °C și contribuie la economisirea energiei;

i) indicații de a doza cantitatea de detergent în funcție de gradul de duritate al apei, de tipul și masa încărcăturii, precum și de gradul de murdărire a vaselor. În acest scop doza de detergent trebuie să fie marcată corespunzător;

j) indicații privind consumul de energie și de apă al mașinii de spălat vase de uz casnic în funcție de programul ales, care să permită utilizatorului programarea corectă a funcționării produsului; indicații privind consumul de energie electrică al mașinii de spălat vase în stand-by;

k) indicații de a întrerupe funcționarea mașinii de spălat vase de uz casnic la sfârșitul ciclului de spălare, pentru a se evita eventualele pierderi de energie. Manualul de utilizare trebuie să indice timpul necesar efectuării diferitelor programe disponibile;

l) indicații privind consumul de energie corespunzător următoarelor faze: oprire, derulare de program, sfârșit de program;

m) indicații de a întreține corect mașina de spălat vase de uz casnic, în special de a curăța regulat filtrele și pompele și de a înlătura depunerile de calcar;

n) mențiunea că nerespectarea indicațiilor enumerate mai sus poate duce la creșterea consumului de energie, de apă și/sau de detergent, determinând o creștere a costurilor de utilizare a produsului și o reducere a performanțelor de spălare;

o) indicații privind procedura prin care fabricantul preia de la consumator mașina de spălat vase scoasă din uz;

p) indicații asupra faptului că produsul are aplicată eticheta ecologică.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris autorității competente care evaluează cererea de acordare a etichetei ecologice conformitatea produsului cu cerințele menționate anterior și să furnizeze acesteia un exemplar din manualul de utilizare.

11. Informații care apar pe eticheta ecologică

Rubrica a II-a a etichetei ecologice va cuprinde următorul text:

a) consum foarte mic de energie;

b) consum mic de apă;

c) proiectat să permită reciclarea.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind plafoanele pe baza cărora se calculează costurile salariale directe la contractele de finanțare încheiate din fonduri bugetare

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 64 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Costurile salariale directe prevăzute în contractele de finanțare încheiate în vederea realizării programelor/proiectelor sau a unor părți din acestea, cuprinse în Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare, precum și a unor contracte pentru achiziționarea de servicii, prevăzute la art. 58 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, reprezintă salariile brute, precum și drepturile salariale aferente acestora, datorate de către unitățile executante conform legislației în vigoare.

(2) Plafoanele pe baza cărora se calculează costurile salariale directe definite la alin. (1) se stabilesc pe categorii

de activități, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Sumele în lei reprezentând costurile salariale directe se stabilesc la data perfectării sau actualizării contractului, în funcție de ultimul curs de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru 1 euro.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 35/1998 cu privire la plafoanele pe baza cărora se calculează costurile salariale directe la contractele de finanțare încheiate cu Agenția Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare din fonduri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 9 februarie 1998, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul delegat la Ministerul Educației
și Cercetării pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
Nr. 327.

ANEXĂ

PLAFOANELE

pe baza cărora se calculează costurile salariale directe la contractele de finanțare încheiate din fonduri bugetare

Nr. crt.	Categoria de activități	Nivelul studiilor	Funcția/ grad profesional*)	Limita minimă în euro/om/lună	Limita maximă în euro/om/lună
1.	Activități ce presupun nivel înalt al creativității și/sau experiență și abilitate de conducere	superioare	CP I, CP II, IDT I, IDT II director program/proiect	450	1.500
2.	Activități ce presupun cunoașterea aprofundată a metodelor de analiză și sinteză, precum și abilități de utilizare a acestora	superioare	CP III, IDT III, IDT șef program/proiect, responsabil proiect	300	900
3.	Activități suport	superioare și/ sau medii	AC, A I, A II, A III, A, altele	200	500

*) Abrevierea funcțiilor și gradelor profesionale este cea prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 65/2002 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea
Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în folosința gratuită a Asociației
„Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 17 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, situat în municipiul Brașov, str. Avram Iancu nr. 53, județul Brașov, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în folosința gratuită a Asociației „Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov, pe termen de 49 de ani, cu destinația de sediu social.

Art. 2. — (1) Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Protocolul prevăzut la alin. (1) va cuprinde și obligațiile ce revin Asociației „Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov în legătură cu folosința imobilului transmis.

Art. 3. — (1) Dreptul de folosință gratuită al asociației încetează în următoarele situații:

a) nerespectarea de către asociație a obligațiilor cuprinse în protocolul prevăzut la art. 2;

b) modificarea formei juridice a asociației, care determină incompatibilitatea de a deține în folosință gratuită imobile din patrimoniul statului sau al unităților administrativ-teritoriale în condițiile art. 17 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare.

(2) Constatarea cazurilor care determină încetarea dreptului de folosință gratuită se face prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(3) Pe data încetării dreptului de folosință gratuită potrivit alin. (1) și (2) imobilul prevăzut la art. 1 revine în administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
 Nr. 328.

ANEXĂ

DATE DE IDENTIFICARE

a imobilului, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în folosința gratuită a Asociației „Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Brașov, str. Avram Iancu nr. 53, județul Brașov Nr. MFP 144.077	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale	Asociația „Centrul Regional de Combatere a Șomajului” — Brașov	Clădire parter din cărămidă, împreună cu terenul aferent: — suprafața construită = 144,12 m ² — suprafața desfășurată = 144,12 m ² — suprafața terenului = 1.114,70 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind organizarea și funcționarea Comisiei naționale pentru supravegherea,
controlul și prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor și al art. 17 din Legea nr. 584/2002 privind măsurile de prevenire a răspândirii maladii SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Comisia națională pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA, denumită în continuare *Comisie*, se organizează ca organism

interministerial fără personalitate juridică, sub autoritatea primului-ministru, condusă de consilierul primului-ministru cu atribuții în domeniul asigurării sănătății populației.

(2) Comisia funcționează pe lângă Secretariatul General al Guvernului.

Art. 2. — (1) Comisia are rolul de planificare, integrare, corelare și monitorizare a politicii Guvernului în domeniile supravegherii, controlului și prevenirii cazurilor de infecție HIV/SIDA din perspectivă medicală, socială și educațională.

(2) Comisia îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) analizează cauzele și condițiile care favorizează cazurile de infecție HIV/SIDA;

b) fundamentează, elaborează și supune spre aprobare Guvernului Strategia națională pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție cu HIV/SIDA, denumită în continuare *Strategie națională*, și răspunde de punerea în aplicare a acesteia;

c) aprobă anual planul de activități al Comisiei;

d) evaluează legislația în domeniul supravegherii, controlului și prevenirii cazurilor de infecție HIV/SIDA și formulează propuneri privind modificarea și completarea acesteia. Propunerile de acte normative se înaintează ministerelor competente, care au obligația de a le iniția în conformitate cu reglementările în vigoare;

e) propune realizarea, în condițiile legii, a unor acțiuni sau măsuri speciale pentru protecția persoanelor infectate sau afectate de HIV/SIDA care fie se află pe o poziție de inegalitate datorită statutului de seropozitiv, fie se confruntă cu un comportament de respingere și de marginalizare și, astfel, nu se bucură de egalitatea de șanse;

f) evaluează și propune Guvernului prevederea în bugetul de stat a fondurilor necesare aplicării Strategiei naționale;

g) urmărește respectarea convențiilor, tratatelor și a celorlalte acte internaționale la care România este parte, în ceea ce privește respectarea drepturilor persoanelor infectate HIV/SIDA și ale persoanelor expuse la un grad mai mare de risc;

h) monitorizează aplicarea actelor normative în ceea ce privește reducerea impactului, supravegherea, controlul, prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA și îndeplinirea de către instituțiile statului a sarcinilor ce le revin în domeniu;

i) acordă asistență autorităților competente pentru elaborarea programelor naționale, a strategiilor sectoriale și identifică metodele și mijloacele practice care pot fi folosite în scopul supravegherii, controlului, prevenirii și reducerii impactului social al cazurilor de infecție HIV/SIDA;

j) informează anual Guvernul cu privire la activitatea și rezultatele obținute, realizarea și implementarea Strategiei naționale și elaborează un raport anual de activitate;

k) propune Guvernului spre adoptare măsurile ce se impun pentru supravegherea, controlul, prevenirea și reducerea impactului social al cazurilor de infecție HIV/SIDA;

l) colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, precum și cu persoane juridice și fizice în vederea realizării rolului său;

m) facilitează accesul României la programe și surse internaționale de finanțare în domeniul HIV/SIDA;

n) monitorizează aplicarea fondurilor atrase pe problema HIV/SIDA.

(3) Comisia îndeplinește orice alte atribuții în vederea realizării scopului pentru care a fost constituită, stabilite prin acte normative sau dispuse de primul-ministru.

Art. 3. — (1) Comisia are următoarea componență:

a) președinte — consilierul primului-ministru cu atribuții în domeniul asigurării sănătății populației;

b) 2 vicepreședinți, respectiv reprezentantul Ministerului Sănătății și Familiei și o persoană desemnată prin consens de către asociațiile persoanelor infectate HIV/SIDA;

c) 16 membri, reprezentanți, la nivel de secretar de stat, ai Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Tineretului și Sportului, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, Ministerului de Interne, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Administrației Publice, Secretariatului General al Guvernului, Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, precum și reprezentanți ai Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Colegiului Medicilor din România și Colegiului Farmaciștilor din România;

d) 7 reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu.

(2) Componența nominală a Comisiei se aprobă prin decizie a primului-ministru, la propunerea instituțiilor și organizațiilor neguvernamentale reprezentate.

Art. 4. — (1) La ședințele Comisiei vor fi invitați:

a) un reprezentant al Administrației Prezidențiale;

b) câte un reprezentant al Comisiilor de Sănătate ale Camerei Deputaților și Senatului.

(2) La ședințele Comisiei pot fi invitați, cu statut de observatori:

a) reprezentanți ai organizațiilor producătorilor și importatorilor de medicamente;

b) reprezentanți ai agențiilor din România ale Organizației Națiunilor Unite, care desfășoară activitate în domeniu;

c) reprezentanți ai principalilor donatori în domeniu și ai agențiilor de dezvoltare internațională;

d) personalități recunoscute pentru activitate în domeniul combaterii cazurilor de infecție HIV/SIDA.

(3) La lucrările Comisiei pot participa, în calitate de invitați, și specialiști și reprezentanți ai altor instituții publice și structuri decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), precum și reprezentanți ai societății civile, în măsura în care prezența acestora este utilă în vederea desfășurării activității Comisiei.

(4) Participarea la ședințele Comisiei a persoanelor prevăzute la alin. (1)–(3) se face la invitația președintelui Comisiei.

Art. 5. — Membrii Comisiei au următoarele atribuții:

a) reprezintă instituțiile și structurile care i-au desemnat;

b) asigură comunicarea dintre Comisie și instituțiile, respectiv structurile de la care provin;

c) asigură integrarea problematicei HIV/SIDA în politicile și strategiile instituțiilor din care provin;

d) asigură monitorizarea implementării Strategiei naționale la nivelul instituțiilor și structurilor pe care le reprezintă.

Art. 6. — (1) Comisia se întrunește o dată la două luni și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau, în lipsa acestuia, la convocarea unuia dintre vicepreședinți.

(2) Comisia este întrunită în mod legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi.

(3) Comisia adoptă hotărâri prin consens și, doar în situațiile de imposibilitate a realizării consensului, cu majoritatea voturilor exprimate. În caz de paritate de voturi, votul președintelui Comisiei este decisiv.

Art. 7. — (1) Pe lângă Comisie pot funcționa grupuri de lucru pe domenii de activitate, în funcție de necesități, formate din specialiști desemnați de ministere, de alte instituții publice sau de organizații neguvernamentale. Componența grupurilor de lucru se stabilește de Comisie.

(2) Grupurile de lucru au următoarele atribuții principale:

a) elaborează propuneri și strategii sectoriale de aplicare a Strategiei naționale;

b) elaborează și prezintă Comisiei propuneri de acte normative de reducere a impactului infecției HIV/SIDA;

c) efectuează, la cererea Comisiei, studii sectoriale și controlează aplicarea Strategiei naționale la nivel sectorial;

d) elaborează rapoarte tematice la solicitarea Comisiei.

(3) Grupurile de lucru îndeplinesc, în condițiile legii, orice alte atribuții în vederea atingerii obiectivelor pentru a căror realizare au fost constituite.

Art. 8. — (1) Activitatea executivă a Comisiei este realizată de un secretariat tehnic permanent, asigurat de Secretariatul General al Guvernului.

(2) Secretariatul Comisiei are următoarele atribuții principale:

a) coordonează și urmărește implementarea hotărârilor Comisiei;

b) asigură rezolvarea problemelor curente ale activității Comisiei;

c) răspunde de diseminarea informațiilor privind activitatea Comisiei și dinamica în România a cazurilor de infecție HIV/SIDA;

d) răspunde solicitărilor venite din partea populației în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public;

e) menține pagina web a Comisiei;

f) convoacă grupurile de lucru la propunerea Comisiei și monitorizează activitatea acestora;

g) realizează minuta întâlnirilor Comisiei, comunicatele de presă și transmite ordinea de zi a întâlnirilor Comisiei;

h) elaborează raportul anual de activitate al Comisiei și îl supune spre aprobare acesteia;

i) monitorizează informațiile de presă, ține legătura cu factorii implicați în domeniu și informează periodic membrii Comisiei în legătură cu evoluția problematicii HIV/SIDA la nivel național și internațional;

j) înaintează lunar membrilor Comisiei informări privind stadiul aplicării Strategiei naționale;

k) elaborează trimestrial raportul de activitate al Comisiei.

(3) Secretariatul Comisiei îndeplinește, în condițiile legii, orice alte atribuții stabilite de Comisie sau de președintele acesteia.

Art. 9. — Președintele Comisiei va propune, în cadrul primei ședințe, spre aprobare regulamentul de funcționare a acesteia.

Art. 10. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 285/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei naționale pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul sănătății și familiei,
George Petre Pavelescu,
secretar de stat

București, 20 martie 2003.
Nr. 330.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro